

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת ומינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, סל. 232262/3/4. תל-דואר 136 • העורך הראשי: אורי אבנרי • עורכת-בנית: יוסי שנק • רכז מערכת: שלמה פרנקל • עורכי כיתוב: תמי מעוזביץ וג'ורג' נוימן • צילום מערכת: ציון פריד וענת סרנסקי • ראש המינהלה: אברהם סימון • מחלקת המדע: רפי זכרני • חמ"ל: "העולם הזה" בע"מ • הרפסה: "הרפסה החדש" בע"מ, תל-אביב • הפצה: "גד" בע"מ

השופט — שנכללה בצורה המניעה — לכ סות את הידיעה בכתם שחור כמוה כי הצעה להוציא ביצה מחביתה ולהחזירה למצבה המקורי.

בבירור שנערך למחרת היום טען פרק ליש העולם הזה, אמנון זכרונ, כי צר המניעה היה בלתי-חוקי מלכתחילה. מפני שלא הסתמך על שום חוק קיים. למר-בה הצער לא נדון הטעון המישפטי הר-מזתיר שלו. מפני שהצד השני הסכים למה שיכול היה לקבל בלי כל התהר ליד הזה: פירסום הגנן של תגובתו על הידיעה המקורית (ראה תשקיף).

דגים מלוחים

מבחינתי לא הסתיים בכך העניין. יש לברר עניין זה אחת ולתמיד. עיתון אינו דומה לסחורה. אין זה צרור של נקניקיות או ערימה של רהי-טים ישנים. שאת הספקתם אפשר לדחות ביום-יומיים. עיתון הוא מכשיר חיוני בחברה הר-מוקרטית. הוא ממלא שליחות ציבורית, עיכובו במשך יום כמוהו כגניזתו. כי עיתון יומי אינו שווה כעבור יום אלא כנייר לעטיפת דגים מלוחים. דינו של שבועון אינו שונה. צו "זמני" גורם לנוק שאינו זמני. אלא מחלט ובלתי-ייתן ל-תיקון.

הפצת עיתון היא פעולה מורכבת ו-מסובכת, שבו עוסק מגנון גדול בכל רחבי הארץ. הפועל על פי לוח-זמנים מדוקדק, המחושב לפי דקות, עיכוב הר-הפצה גורם לא רק לזנזן של מיליוני לירות, אלא מחבל בעצם תפקידו של העיתון. במקרה זה אף לא דרש השור-פט ערבות מן המבקשים לכיסוי הנוקים. הגליון האחרון של העולם הזה, שאת הפצתו ציווה השופט למנוע, כלל את הדו"ח על פגישת המיטלחת הישראלית עם ממשלת אש"ף, בראשות יאסר ער-פאת. מאות אלפי אורחים המתינו לדו"ח זה, כדי לקבוע את דעתם על פרשה שעוררה סערה ציבורית. מניעת הפצתו של הגליון, ביגלל טעות מצד בית-דין קול לגבי פרשה פלילית כלשהי, היא לדעתי, מעשה חמור הממלד כי פעורה תהום בין התפיסה של המערכת השיר-פוטית ובין התפיסה של המערכת העיתו-נאית. מן הראוי לסתום פער זה לפני שייגרם נזק חמור יותר. בשעתו הוזמנתי על-ידי ליטכת עורכי-הדין להרצות על היחסים בין שתי מערי-כות אלה. ההרצתי אז את הציבור, שכלל שופטים בכירים, מפני השימוש קלה-דעת בנושק צויה-המניעה נגד עיתונים. לדעתי זהו מכשיר פסול להלוטין — בכל מיקרה ובכל הנסיבות — כאשר מדובר בעיתון. פרשת השבוע שעבר, שבה הופעל נשק זה — ולא בניגול עניין של חיים ומוות למדינה, אלא בשל טעות שלא יכלה להביא שום נזק — אך חיוקה אותי בדיעה זו.

קראי קרי.

בשבוע שעבר אירע מעשה חמור. בשעה 2 בלילה, אור ליום הרביעי, צילצל הטלפון בבית. ענת סרנסקי, צלמת המערכת, הודיעה לי כי זה עתה הגיע למישרד-המערכת צרמניעה, שבו אטר שופט בית-המישפט המחוזי להפיץ את גליון העולם הזה. הצו הוצא בהעד-רנו, במעמד צד אחד בלבד.

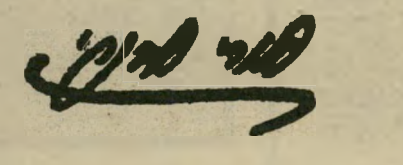
לא היתה לי כל אפשרות מעשית ל-היענות לצו. גליונות העולם הזה הוטעו בהוצאת תל-אביב בשעה חמש אחרי-הצהריים, ובאותה השעה החלה חלוקתם בכל רחבי הארץ. לא היה בידי להפסיק את הפצתם.

הסחובבתי המשכתי לישון. למחרת בבוקר, בשעה 11, נערכה ישיבה אצל השופט יעקוב מלך, שהוציא בלילה את הצו בביתו. אחרי דיון, בוטל הצו. לכאורה, לא נגרם שום נזק. אבל בי-עיניי זהו פרשה חמורה ביותר, והטענה בירור.

ביצה וחביתה

העילה להוצאת הצו היתה ידיעה שפורסמה במדור תשקיף. היא דיברה על משאומתן שהתנהל בין נאשם ב-מישפט-רצח והפרקליטות. אין ספק כי עצם פירסום ידיעה זו היתה טעות בשיקול. יש וידיעה כזאת עוברת את כל שלבי הבקרה במערכת, ורואה אור. זוהי טעות-אנוש, בלי זדון, מן הסוג המתרחש בכל סגנון אנושי, ובוודאי בכל מערכת של עיתון. הידיעה נמסרה על-ידי כתבת העולם הזה לענייני מישפט, אילנה אלון, שהיא עורכת-דין וכתבת אחראית ביותר. לי-דעתי היא הובאה המעולה ביותר לעני-יינו-מישפט במדינה, ואני יודע שכמה שופטים נכבדים שותפים לדיעה זו. משום-מה לא חשה אילנה כי פירסום ידיעה זו הוא בגדר טעות, ואילו העורי-כים השונים, שהידיעה עברה בידיהם, סמכו על הבנתה של הכתבת-המישפטנית, ולא שיקפסו בכשרות הפירסום. עד כאן מובן. היה מובן אילו היו עורכי-הדין של הנאשם, שראה את עצ-מו נסגע מן הפירסום, פונים אלינו ותובי-עים תיקון מייד. מובן שהיית נענה להם בלי ויכוח. היית גם מבין אותם אילו הגישו נגדנו תלונה, או תובעים מן השופט לנווף בנו. היינו מקבל זאת ב-אהבה.

תחת זאת אחוז בנושק פסול מעיקרו — בקשה לצו למנוע הפצה של עיתון. במדינה דמוקרטית, אינו מעלה על דעתי אמצעי פסול יותר, תמוה בעיני ששופט מקבל על עצמו להוציא צו כזה, ועל אחת כמה וכמה בלי בירור ומבלי להו-רין את נציג העיתון. לפי תקדים זה ניתן למנוע את הופעתו של עיתון יומי, ולגרום לו לזנזן בלי-שורע מבחינה כס-פית ומיקצועית. הנזק שעלול היה להי-גרם לשבועון לא היה קטן יותר. הצעת

כתבת העשר הקדמי:

דיונים במארוקו

יבוא יום, והכל יכינו כי פעולתי-לם למען מדינתכם חשובה יותר מכל פעולה אחרת, אמר חסן הזה, מלך מארוקו, ל-נציגי מנהגה-השלום הר-ישראלי. אורי אבנרי מדווח על הפגישות.

10

מי הרוויח?

נוהגים להשוות את הבורסה ל-מישחק רולטה — כפי שאפשר להרוויח בה כך אפשר גם להפ-סיד. אך גם ברולטה יש מי שה-תמיד מרוויח. זהו מפעילי הגלגל. מי הר-וויה בירידת השערים כבורסה?

7

מה שעולה..

חייב לרדת!

יוסי ניצני, מנכ"ל הבורסה, מסביר כי ראיון להעולם הזה את הסיבות לירידת דה התלוצה כבור-סה, מזהיר מפני השקעות שאינן הימור ונותן עצות ושקיעים.

29

שכר-יט"ח"נ

אהוד אזולרי, הסתבך בעוד שעוררה: הוא דורש 10 אלפים דולר שכר-יט"ח"ח מאנשי-עסקים, הטוענים שהם פנו אליו כאל חבר-כנסת כדי לבקש טעד בעניין שנדאה להם ציבורי.

64

אין מנוחה לקורבנות

אחותה של שולמית שלי, שגרצה ברצה הכפול מפי 2, פרצה בועקות בבית המישפט. היא המרישה את פכל מישפחות הנרצחים, הנשכחות כשהרצחים הר-מים לזוככי המישפט.

40

מדורים קבועים:

- 4 תשקיף
- 5 במדינה
- מה הם אומרים — שבח וייס,
- עוזי בורשטיין, דניאל רחמילביץ,
- 14 אלנית, ארל ויליאמס ודינו מנגין
- 16 אנשים
- עולם קטן — איראן, צ'כוסלובקיה
- 19 ובריטניה
- 20 מיכתבים
- 22 תשבץ
- הורוסקופ — מזל דלי
- 26 אנשים בעולם
- 33 זה גם זה
- 39

כתבת העשר האחורי:

לא פורנוגרפיה!

השחקנית הגרמניה היפהפיה סר-ביל ראוך, שבאה להשתתף בסרט ההמשך לאסקימו לימון מספרת על הקאריירה שנה במזדה, על התרשמותה מישראל ומוע-נת: "אני אומנם מצ-פלמת בעירום, אך בי-שוב אופן לא בתמר-נות פורנוגרפיות!"

68

הפקולמה לשחיתות

המנהיגים הצעירים של האיכוד ושל התחיה צמחו מתוך אירגוני הסטודנטים, הנשלים על-ידי הימין. ראשי הסטודנטים הם חבורה של בריונים מפוק-פקים, שעיקר עיסוקם ב-קנוניות, שחיתויות וקידוס על חשבון הסטודנטים.

44

בלאגאן

אנב הריונים בועדת-החקירה התגלה: הממשלה שיקרה בירדק, שרץ ואיתן התעלמה מהחלפות הממשלה ובעבודת זרועות המודיעין לש כפי-ליות מויקות. העולם הזה מתת את תיפקוד מער-כת בזמן מילחמת-לבנון.

8

פיטורי המנהלת

אסירות כלא נווה-הירצה יצאו בטענות נגד תנאי מאסרן, בקרב הר-סוהרות נוצרה תסיסה, ומי-נהלת הכלא פוטרה. מדוע סולקה רעיה אפשטיין?

66

אנרכיסט בחופשה

קשה לתאר את הבימה בלי יהודה אפרוני, שאחרי 30 שנות מישחק יצא לחופשה מהתיאטרון. בשיחה עם העולם הזה מספר אפרוני על צעדיו הראשונים בתיאטרון האומי, הצלחו-תיו ונפילותיו, שהג, אולי, הישגיו וכישלונותיו של התיאטרון העברי בארץ.

52

- 42 רחל המרחלת
- 46 די לה לו
- 47 זה היה העולם שהיה
- 48 נמר של נייר
- 50 חלון ראווה
- 55 שידור
- תוכניות מומלצות בסלווייה
- 56 הישראלית והירדנית
- 58 דילות ישראל
- 61 יומן אישי — ישעיהו הנביא
- 62 קולגה — קורבנות הנאמנות
- 63 קולנוע
- 70 ספורט